

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهيم

بدین بوم وېر زنده بیک تن مېباد
از آن به که کشور به دشمن دهيم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Literary-Cultural

ادبی - فرهنگی

عبداللطیف صدیقی لندری

کانادا - ۲۹ جون ۲۰۱۱

از اشعار دوران دربدری در پاکستان

(دوبیتی ها و رباعیات)

(قسمت چارم)

با اطمینانی که از نوشته پرلطف مؤرخ ۲۲ اپریل ۲۰۱۱ (صفحه ۲۳ اپریل ۲۰۱۱) نویسنده و شاعر توانا و مبارز انجنیر صاحب معرفی حاصل گردید، اینک بسته اشعار دوران دربدری و بی سرنوشتی اقامت پاکستان خود را تقدیم نمودم، تا بعد از تصحیح و پیرایش لازم، به تدریج افتخار نشر را در پورتال "افغانستان آزاد - آزاد افغانستان" پیدا کند. بدینوسیله از جناب شان و تمامی متصدیان معزز پورتال عزیز و باوقار ما صمیمانه سپاسگزارم.

ای یارک من کجا به پیشم آئی
از حال دلم مگر که بی پروائی
آتش به درون سینه ام شعله زند
بس بی خبر از شعله من گویائی

چشم تو مراست مست و مستانه مگر
مرغ دلکم تراست همخانه مگر
عشق تو دلیل زندگانی من است
از عشق تو گردیده ام افسانه مگر

به هر دل عشق رنگ تازه دارد
کجا عشقش حد و اندازه دارد
یکی دل میرباید، جان ستاند
یکی خواب و دگر خمیازه دارد

عشق تو مرا به تو کشاند جانا
چشمان دللم باده ستاند جانا
راز دل خود به رند و سرمست بگوی
نی آنکه رُموز را نداند جانا

ای یار به الفتت قرینم کردی
صد بار ترصد و کمینم کردی
دادی نفسم، نیم نفس وای دریغ
از بی نفسی زیر زمینم کردی
